

עין משפט נר מצוה

לֹא אֶמְנִי פִּי־וּמַהֲלֹת תִּפְחַל הַלֵּלֶּה וְ סַמָּג עֲשֵׂינִי יוֹצֵא טוֹשֵׁעִי יָדִי כִּי רַמַּד טַעֲמִיךָ יָדִי:
לֹא ב' מִיּוֹ שִׁיר מַהֲלֵי מַלְכִּים הַלֵּלֶה ג':
לִב ג' מִיּוֹ פִּיָּה מַהֲלֹת אִשְׁתּוֹ הַלֵּלֶה יג' סַמָּג עֲשֵׂינִי מַח טוֹשֵׁעִי אֶעֱדִיעַ כִּי כַח טַעֲמִיךָ יָדִי:
לִב ד' מִיּוֹ שֶׁם הַלֵּלֶה טו' טוֹשֵׁעִי שֶׁם טַעֲמִיךָ יָדִי:

מוסף רש"י
שום תשים עליך מלך. ישרלל הזהירי שטיטו עליהם שימות הרבה, כלומר שמחה ליטמו עליהם, הלך אין כבודו מחול, שלפיכך ריבה הכבוד שימות הרבה (כתובות י"ז.). והמקדש במלכות. דלמך המקדש צמחה שהלויין (קדושין ו:) שמחל על מלוה שחיבה לו (כתובות עד.). אינה מקודשת. אפילו יטנה צעין (קדושין חז.) דמסוס דמשעשע שנוותה ימנה ליהוללה וברשותה קיימא וסמחא לאו מדי יריב לה (כתובות עד.) דקיסה מסדה עפיון גמריין דייסי מדי צשעת קדושין ומלוה ליהוללה ימנה וכבר הן שלה ומעוט אחרים מיה חייבת לו (קדושין ו:).

רבינו חננאל

אין נושאין אלמנתו של מלך. ר' יהודה אומר מלך נושא אלמנתו של מלך שכן דוד נשא אלמנתו של שאול שנאמר ואחנה לך אכל ברת אדוניך ונשי אדניך בחיך. תניא אמרו לו לר' יהודה נשים הראויות לו מבית המלך ומאן נינהו מירב ומיכל. שאלו איך נשא דוד שתי אחיות א"ר יוסי מיכל לאחר מיתת מירב ונשא. ר' יהושע בן קרחא אומר קידושי טעות היו לו במירב שנאמר תנה את אשתו את מיכל. מיכל אשתו ולא מירב אשתו. ואסיקנא שאול כבוד מאה ערלות פלשתים לא חזו ולא מירי דודו סבר לכלבי ושוניי שוו פרוטה. ור' יוסי האי תנה את אשתו את מיכל בתו לפלטי בן ליש. אלא מקיש קדושי (מיכל למירב) [מירב לעדריאל לקדושי מיכל לפלטין מה קידושי מיכל לפלטי בעבירה אף קידושי מירב לעדריאל בעבירה ש"מ כי שאול בשותיון שלא כדון שעה ולעולם מיכל אחז מיתת מירב נשאה ר' יהושע בן קרחא אומר מירב ילדה לעדריאל ומיכל גידלתם ונקראו על שם מיכל ללמד שכל המגדל יתום בתוך ביתו מעלה עליו הכתוב כאלו הוא ילדו. ר' חנינא אמר מהבא ילד בן לנעמי רות ילדה ונעמי גידלה לפיכך נקרא על שמה. א"ר יוחנן כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו

הוא ילדו שנאמר אהרן ומשה אהרן ילד ומשה לימד ונקראו על שמו. לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם יעקב פדה אברהם מצער גידול בנים. פלטי שמו למה נקרא שמו פלטיאל מה עשה נעץ חרב בינו לבינה ואמר העוסק בדבר הזה ידקר בחרב זו עד בחורים מלמד שהיו כבחורים. א"ר יוחנן תוקפו של בועז ענותנותו של יוסף שנאמר ויבא הביתה לעשות מלאכתו תנא שניהם לדבר אחד נחכונו תוקפו של בועז ענותנותו של פלטי כתיב וילפת אמר רב נעשה בשרו כראשי

ימי:

אותו שכנגדו וי"ל דדיני נפשות שאני פ'אי נמי הכא הוי קבלת עדות וקבלת עדות כשעת גמר דין וכשעת גמר דין אמריין פרק שזועת העדות (דף ז: וס) דצרי הכל דיינים צשיצה וצעלי דינין צעמידה ואם כן יש ליזהר כשצ"ד מושיצין שני צעלי דינין שלא יצבו צשעת קבלת העדות ולא צשעת גמר דין דשעת קבלת העדות כמו גמר דין חשוי: **בצירך שאני**. וכה"ג לא משני הש"ס גבי המלך שעצר לפני כלל צפרק האשה שנתארמלה (כתובות דף טז.) דמשני פרשת דרכים הואי ואמאי לא משני מלוה שאני וי"ל דהסם אין המלוה כי אם צשציל כבוד החתן והכלה וכבוד מלך עריף טפי מכבוד החתן וא"כ ליכא מלוה אכל הכא גבי יבוס מלוה איכא:

שפדאן מצער גידול בנים. פי' הקונטרס גידול יו"צ צנטיס ולא נהירא חדא דליתו צער אלא שמחה כדאמרין (צרכות דף סג.) גבי עוצד אדום צצרכו ה' צצניס צצכר הארון שהיה צציתו ועוד דלצברהם היו לו צניס מקטורה וצריך לומר צער של יוסף ואחיו וגלגול ירידת מצרים:

^{נשים}

שנאמר ²תנה את אשתי את מיכל אשר ארסתי לי במאה ערלות פלשתים מאי תלמודא אמר רב פפא מיכל אשתי ולא מירב אשתי מאי קידושי טעות דכתיב ³והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עושר גדול וגו' אול קטירה אמר לו מלוה אית לך גבאי ⁴⁷והמקדש במלוה אינה מקודשת אול יהבה לעדריאל דכתיב ⁴ויהי בעת תת את מירב בת שאול לדוד וגו' א"ל אי בעית דאתן לך מיכל זיל אייתי לי מאה ערלות פלשתים אול אייתי ליה א"ל מלוה ופרוטה אית לך גבאי ⁵שאול סבר ⁶מלוה ופרוטה דעתיה אמלוה ודוד סבר ⁶מלוה ופרוטה ידעתיה אפרוטה ואיבעית אימא דכולי עלמא מלוה ופרוטה דעתיה אפרוטה שאול סבר לא חזו ולא מידי ודוד סבר חזו לכלבי ושוניי ור' יוסי האי תנה את אשתי את מיכל מאי דריש ביה ר' יוסי לטעמיה דתניא רבי יוסי היה דורש מקראות מעורבין ⁷כתיב ⁵ויקח המלך את שני שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את אדמוני ואת מפיבושת ואת חמשת בני מיכל אשר ילדה לעדריאל המחולתי וגו' וכי לעדריאל נתנה והלא לפלטי בן ליש נתנה דכתיב ⁸ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש וגו' אלא מקיש קידושי מירב לעדריאל לקידושי מיכל לפלטי מה קידושי מיכל לפלטי בעבירה אף קידושי מירב לעדריאל בעבירה ור' יהושע בן קרחא נמי הכתיב את חמשת בני מיכל בת שאול אמר לך רבי יהושע וכי מיכל ילדה והלא מירב ילדה ⁹מירב ילדה ומיכל גידלה לפיכך נקראו על שמה ¹⁰ללמדך שכל המגדל יתום בתוך ביתו מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו: (חנינא קרא יוחנן ואשתו אלעזר וגאולה ושמואל בלימודי סימן): רבי חנינא אומר מהבא ⁷ותקראנה לו השכנות שם לאמר יולד בן לנעמי וכי נעמי ילדה והלא רות ילדה אלא רות ילדה ונעמי גידלה לפיכך נקרא על שמה רבי יוחנן אמר מהבא ⁸ואשתו ⁹היהודית ילדה את ירד אביגדור וגו' אלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח (לו) מרד מרד זה כלב ולמה נקרא שמו מרד ¹⁰שמרד בעצת מרגלים וכי בתיה ילדה והלא יוכבד ילדה אלא יוכבד ילדה ובתיה גידלה לפיכך נקרא על שמה רבי אלעזר אמר מהבא ⁹גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה וכי יוסף ילד והלא יעקב ילד אלא יעקב ילד ויוסף כילכל לפיכך נקראו על שמו אמר רבי שמואל בר נחמני א"ר יונתן ⁶כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו שנאמר ¹⁰ואלה תולדות אהרן ומשה וכתיב ואלה שמות בני אהרן לומר לך אהרן ילד ומשה לימד לפיכך נקראו על שמו ¹¹לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם וכי היכן מצינו ביעקב שפדאו לאברהם אמר רב יהודה שפדאו מצער גידול בנים והיינו דכתיב ¹²לא עתה יבוש יעקב וגו' לא עתה יבוש יעקב מאביו ולא עתה פניו יחוורו מאבי אביו כתיב פלטי וכתיב ¹³פלטיאל אמר ר' יוחנן פלטי שמו ולמה נקרא שמו פלטיאל ¹⁴שפלטו אל מן העבירה מה עשה ¹⁵נעץ חרב בינו לבינה אמר כל העוסק בדבר זה ידקר בחרב זה והכתיב ¹⁴וילך אתה אישה שנעשה לה כאישה והכתיב ¹⁴הלך ובכה על המצוה דאזיל מיניה עד בחורים שנעשו שניהם כבחורים שלא טעמו טעם ביאה אמר רבי יוחנן תוקפו של יוסף ענותנותו של בועז ענותנותו של פלטי בן ליש תוקפו של יוסף ענותנותו של בועז דכתיב ¹⁵ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת מאי וילפת אמר רב שנעשה בשרו כראשי לפתות

כהן גדול פרק שני סנהדרין

נפנה. שמעון לימינו לידע אם יאמרו כמותו: **כצפו פניהם**. שהיו יראין ממנו: **צעל מחשבות**. הקצ"ה: ^א**ולא חולצין לאשמו**. מפני שאסורה לינשא: חליצה גנאי היא לו לצא לצ"ד ומהא רוקקת לפניו וייצום גנאי הוא לו לקום על שם אחיו: ^אהא דרב אשי צפ' קמא

נפנה לימינו כבשו פניהם בקרקע נפנה לשמאלו וכבשו פניהם בקרקע אמר להן שמעון בן שמח בעלי מחשבות אתם יבא בעל מחשבות ויפרע מכם מיד בא גבריאֵל וחבטן בקרקע ומתו באותה שעה אמרו מלך לא דן ולא דנין אותו לא מעיד ולא מעידין אותו: לא חולץ ולא חולצין וכו': איני והאמר רב אשי אפילו למאן דאמר ^אנשיא ^בשמחל על כבודו כבודו מחול ^במלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול שנאמר ¹שום תשים עליך מלך ³שתהא אימתו עליך מצוה שאני: ואין נושאין כו': תניא אמרו לו לר' יהודה נשים הראויות לו מבית המלך ומאי נינהו מירב ומיכל ³שאלו תלמידיו את ר' יוסי היאך נשא דוד שתי אחיות בחייהן אמר להן מיכל אחר מיתת מירב נשאה ר' יהושע בן קרחא אומר קידושי טעות היו לו במירב קרחה אומר קידושי טעות היו לו במירב שנתארמלה (כתובות דף טז.) דמשני פרשת דרכים הואי ואמאי לא משני מלוה שאני וי"ל דהסם אין המלוה כי אם צשציל כבוד החתן והכלה וכבוד מלך עריף טפי מכבוד החתן וא"כ ליכא מלוה אכל הכא גבי יבוס מלוה איכא:

שנאמר ²תנה את אשתי את מיכל אשר ארסתי לי במאה ערלות פלשתים מאי תלמודא אמר רב פפא מיכל אשתי ולא מירב אשתי מאי קידושי טעות דכתיב ³והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עושר גדול וגו' אול קטירה אמר לו מלוה אית לך גבאי ⁴⁷והמקדש במלוה אינה מקודשת אול יהבה לעדריאל דכתיב ⁴ויהי בעת תת את מירב בת שאול לדוד וגו' א"ל אי בעית דאתן לך מיכל זיל אייתי לי מאה ערלות פלשתים אול אייתי ליה א"ל מלוה ופרוטה אית לך גבאי ⁵שאול סבר ⁶מלוה ופרוטה דעתיה אמלוה ודוד סבר ⁶מלוה ופרוטה ידעתיה אפרוטה ואימא דכולי עלמא מלוה ופרוטה דעתיה אפרוטה שאול סבר לא חזו ולא מידי ודוד סבר חזו לכלבי ושוניי ור' יוסי האי תנה את אשתי את מיכל מאי דריש ביה ר' יוסי לטעמיה דתניא רבי יוסי היה דורש מקראות מעורבין ⁷כתיב ⁵ויקח המלך את שני שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את אדמוני ואת מפיבושת ואת חמשת בני מיכל אשר ילדה לעדריאל המחולתי וגו' וכי לעדריאל נתנה והלא לפלטי בן ליש נתנה דכתיב ⁸ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש וגו' אלא מקיש קידושי מירב לעדריאל לקידושי מיכל לפלטי מה קידושי מיכל לפלטי בעבירה אף קידושי מירב לעדריאל בעבירה ור' יהושע בן קרחא נמי הכתיב את חמשת בני מיכל בת שאול אמר לך רבי יהושע וכי מיכל ילדה והלא מירב ילדה ⁹מירב ילדה ומיכל גידלה לפיכך נקראו על שמה ¹⁰ללמדך שכל המגדל יתום בתוך ביתו מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו: (חנינא קרא יוחנן ואשתו אלעזר וגאולה ושמואל בלימודי סימן): רבי חנינא אומר מהבא ⁷ותקראנה לו השכנות שם לאמר יולד בן לנעמי וכי נעמי ילדה והלא רות ילדה אלא רות ילדה ונעמי גידלה לפיכך נקרא על שמה רבי יוחנן אמר מהבא ⁸ואשתו ⁹היהודית ילדה את ירד אביגדור וגו' אלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח (לו) מרד מרד זה כלב ולמה נקרא שמו מרד ¹⁰שמרד בעצת מרגלים וכי בתיה ילדה והלא יוכבד ילדה אלא יוכבד ילדה ובתיה גידלה לפיכך נקרא על שמה רבי אלעזר אמר מהבא ⁹גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה וכי יוסף ילד והלא יעקב ילד אלא יעקב ילד ויוסף כילכל לפיכך נקראו על שמו אמר רבי שמואל בר נחמני א"ר יונתן ⁶כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו שנאמר ¹⁰ואלה תולדות אהרן ומשה וכתיב ואלה שמות בני אהרן לומר לך אהרן ילד ומשה לימד לפיכך נקראו על שמו ¹¹לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם וכי היכן מצינו ביעקב שפדאו לאברהם אמר רב יהודה שפדאו מצער גידול בנים והיינו דכתיב ¹²לא עתה יבוש יעקב וגו' לא עתה יבוש יעקב מאביו ולא עתה פניו יחוורו מאבי אביו כתיב פלטי וכתיב ¹³פלטיאל אמר ר' יוחנן פלטי שמו ולמה נקרא שמו פלטיאל ¹⁴שפלטו אל מן העבירה מה עשה ¹⁵נעץ חרב בינו לבינה אמר כל העוסק בדבר זה ידקר בחרב זה והכתיב ¹⁴וילך אתה אישה שנעשה לה כאישה והכתיב ¹⁴הלך ובכה על המצוה דאזיל מיניה עד בחורים שנעשו שניהם כבחורים שלא טעמו טעם ביאה אמר רבי יוחנן תוקפו של יוסף ענותנותו של בועז ענותנותו של פלטי בן ליש תוקפו של יוסף ענותנותו של בועז דכתיב ¹⁵ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת מאי וילפת אמר רב שנעשה בשרו כראשי לפתות

כהן גדול פרק שני סנהדרין

נפנה. שמעון לימינו לידע אם יאמרו כמותו: **כצפו פניהם**. שהיו יראין ממנו: **צעל מחשבות**. הקצ"ה: ^א**ולא חולצין לאשמו**. מפני שאסורה לינשא: חליצה גנאי היא לו לצא לצ"ד ומהא רוקקת לפניו וייצום גנאי הוא לו לקום על שם אחיו: ^אהא דרב אשי צפ' קמא דקידושין (דף ז:): ^א**הראיוס לו**. המותרות לו צבל נשיו של שאול לא: **מלוה אים לך גנאי**. עושר גדול וקידושין אחרים לא קיבלתי: **צעם ספ**. כשהגיע עת למתה לדוד נתנה לעדריאל: **מלוה ופרוטה**. מלוה עושר גדול שנתחייבתי לך צשציל גלית ופרוטה שוה כסף שקבלתי ממך צהללו ערלות פלשתים: **שאלו סבר**. דעמיה דמקדש לקדש צמלוה דחשיבא הלכך לאו קידושי נינהו ואול ויהצה לפלטי בן ליש: דודו **סבר**. דעמיה אפירוטי משום הכי קרי לה אשמי: **האי סנה אם אשמי אם מיכל**. דמשמע זו אשמי ולא מירב אשמי: **מאי דריש ציה**. רבי יוסי דלא דריש ולא מירב אשמי: **נעטעמי**. דדריש ממקרא מעורבצ כלקמן מה מיכל אשמי אף מירב אשמי: **קדושי מיכל נפטי**. פשיטא לן דצעצירה דהא כתיב אשמי מיכל וקיימא לן (קידושין דף מז.) דעמיה אפרוטה דנת קידושין היא: **ואשסו יהודים**. צכלצ בן יפוה משתעי קרא. יהודית על שם פ'שכפרה צע"ז ונגיזירה סכל הכופר צע"ז נקרא יהודי דכתיב (דניאל א) אחי גוצרין יהודאין וגו': **יוד אציגדור**. כולן שמותן של משה הן: **מרד**. כלצ שמרד צעצמ מרגלים: **סולווה אהרן ומסה**. ומפרש צתריה צני אהרן ולא הוזכרו צני משה סס: **שפדאו מצער גידול צניס**. שהוטל עליו טורח השצנטיס שעל אצרהם היה מוטל אותו טורח דכתיב (צרכאית טז) והצציתי את זרעך והוא פדלו: **והא קציב אישה**. אלמא צא עליה: **שנעשה לה כאישה**. שהיה מגדלה ומצצצה: **הלך וככה אחרים**. צקושיא קא נסיב לה: **עד צחורים**. קרא קא דריש ואזיל: **תוקפו של יוסף ענוותנותו של בועז**. דצר גדול של יוסף דכצר קל וקטן שצצצועו. מוקף דצר גדול וחמור ויש לו סס. ענוה דצר שאין לו סס שאדס עושה לפי תומו: **שנעשה צצרו**. אצר: **כרלשי לפתוס**. נתקשה ואעפ"כ כצש יצרו ואף על פי שפנויה היתה ועמו צמיטה אכל יוסף אשת איש היתה ואינה עמו צמיטה:

תורה אור השלם

- שום תשים עליך מלך ופרושה. עיין מנינה ד' ט"ז ע"א מוס' ד"ה יוסי: שם שפלטו אל. כעין זה לקמן דף לו ע"ב גבי שאלמלא וכן צ"ב דף קי ע"א צבי שמואל וצממותו דף יג גבי עמילא וצירושלמי ספ"ה דטוה גבי אליהו בן צרכאל:
- שמואל ב ג יד ויאמר איש ישראל האיתים האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה וזהה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול זאת בתו יתן לו זאת בית אביו יעשה הפשי בישראל:
- שמואל א יז כה ויהי בעת תת את מרד בן שאול לדוד ודיא נתנה לעדריאל המחולתי לאשה:
- שמואל א יח יט ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבושת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר הפשי בישראל:
- ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבושת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר הפשי בישראל:
- וְיָשָׁלַח יְהוָה אֶת מִיכָל בַּת שְׂאֻל לְדָוִד וְדִיא נָתַנָּה לְעֹדְרִיאל הַמְּחֻלָּתִי לְאִשְׁתּוֹ:
- שמואל א כה מד ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הווא אבי ישי אבי דוד:
- וְאִשְׁתּוֹ הַיְּהוּדִיָּה יָלְדָה אֶת יֶרֶד אָבִי גִדְרֹן זֶאת חֲבֵר אָבִי שׁוֹבֵר זֶאת יְקוֹתִיאל אָבִי גִזְרֹחַ וְאֵלֶּה בְּנֵי בְרִיָּה בַת פְּרָעָה אֲשֶׁר לָקַח מֶרְדִּי:
- דברי הימים א ד יח וְגִלְתָּי בֶּרֶזְעֵי עֶמְקֹךָ בְּנֵי תְהֵלִים עַד טו
- וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה בְּיָמֵי מֶלֶךְ סִינִי: במדבר ג א 11. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן רִבְכָּ וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתְמָר: במדבר ג א 12. לָכֵן כַּהֲנֵי יְיָ אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם לֹא עָתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחְוֹר: ישעיהו כט ב 13. וְיִשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁתׁ וְחָתָה מֵעַם אִישׁ מֵעַם פְּלִטְיָאֵל בֶּן לִישׁ: שמואל ב טו 14. וְיִלְךְ אִתָּהּ אִישָׁהּ הַלֵּוֹי וּבָכָה אַחֲרֶיהָ עַד בַּחֲרִים וְיֹאמֶר אֵלָיו אֲבִנִּי לָךְ שׁוֹב וְיָשׁוּב: שמואל ב ג טו 15. וְהָיָה בְּחָצִי הַלַּיְלָה וְיִחְרָד הָאִישׁ וְיִלְפַת וְהָיָה אִשָּׁה שִׁכְבַּת מִרְגְּלֶתָיו: רות ג ח

מסורת הש"ס

(א) כתובות ז. סוטה מא: קידושין לג: (ב) [לקמן כב. וס"ג.] (ג) [ומוספתא סוטה פ"א, ד.] (ד) [קידושין ו: מו. מז, ט.] (ה) [קידושין מח: כ"ק טז:] (ו) [קידושין מז, ט.] (ז) [מוסף' סוטה סס, ט.] (ח) אלא מירב ילדה כצ"ל, (ט) מגילה יג, יז צ"ל היהודים, (ס) [מגילה יג, ט.] [לקמן טז:] (סא) [מס' שבת ג' ד"ה מטס מדא], [ומכלן שייך משנה לעיל ית, ט.] (סב) [ע"כ שייך שם, ט.] [מגילה יג, ט.] (סג) [מס' שנועות ג' ד"ה שאס לו ומוס' לקמן לד: ד"ה יוס ומוס' צ"ב קיד. ד"ה אכל ומוס' ומוס' טז. ד"ה מוסב],

גליון הש"ס

גמ' שאול סבר מלוה ופרושה. עיין מנינה ד' ט"ז ע"א מוס' ד"ה יוסי: שם שפלטו אל. כעין זה לקמן דף לו ע"ב גבי שאלמלא וכן צ"ב דף קי ע"א צבי שמואל וצממותו דף יג גבי עמילא וצירושלמי ספ"ה דטוה גבי אליהו בן צרכאל:

גליון הש"ס

תורה אור השלם

- שום תשים עליך מלך ופרושה. עיין מנינה ד' ט"ז ע"א מוס' ד"ה יוסי: שם שפלטו אל. כעין זה לקמן דף לו ע"ב גבי שאלמלא וכן צ"ב דף קי ע"א צבי שמואל וצממותו דף יג גבי עמילא וצירושלמי ספ"ה דטוה גבי אליהו בן צרכאל:
- שמואל ב ג יד ויאמר איש ישראל האיתים האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה וזהה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול זאת בתו יתן לו זאת בית אביו יעשה הפשי בישראל:
- שמואל א יז כה ויהי בעת תת את מרד בן שאול לדוד ודיא נתנה לעדריאל המחולתי לאשה:
- שמואל א יח יט ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבושת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר הפשי בישראל:
- ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבושת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר הפשי בישראל:
- וְיָשָׁלַח יְהוָה אֶת מִיכָל בַּת שְׂאֻל לְדָוִד וְדִיא נָתַנָּה לְעֹדְרִיאל הַמְּחֻלָּתִי לְאִשְׁתּוֹ:
- שמואל א כה מד ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הווא אבי ישי אבי דוד:
- וְאִשְׁתּוֹ הַיְּהוּדִיָּה יָלְדָה אֶת יֶרֶד אָבִי גִדְרֹן זֶאת חֲבֵר אָבִי שׁוֹבֵר זֶאת יְקוֹתִיאל אָבִי גִזְרֹחַ וְאֵלֶּה בְּנֵי בְרִיָּה בַת פְּרָעָה אֲשֶׁר לָקַח מֶרְדִּי:
- דברי הימים א ד יח וְגִלְתָּי בֶּרֶזְעֵי עֶמְקֹךָ בְּנֵי תְהֵלִים עַד טו
- וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה בְּיָמֵי מֶלֶךְ סִינִי: במדבר ג א 11. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן רִבְכָּ וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתְמָר: במדבר ג א 12. לָכֵן כַּהֲנֵי יְיָ אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם לֹא עָתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחְוֹר: ישעיהו כט ב 13. וְיִשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁתׁ וְחָתָה מֵעַם אִישׁ מֵעַם פְּלִטְיָאֵל בֶּן לִישׁ: שמואל ב טו 14. וְיִלְךְ אִתָּהּ אִישָׁהּ הַלֵּוֹי וּבָכָה אַחֲרֶיהָ עַד בַּחֲרִים וְיֹאמֶר אֵלָיו אֲבִנִּי לָךְ שׁוֹב וְיָשׁוּב: שמואל ב ג טו 15. וְהָיָה בְּחָצִי הַלַּיְלָה וְיִחְרָד הָאִישׁ וְיִלְפַת וְהָיָה אִשָּׁה שִׁכְבַּת מִרְגְּלֶתָיו: רות ג ח